Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

responsū reddere. ñ auderet baculo senex quē
manu gestabat. locū ei uulneris tetigit. Assiliente
itaq; longius ferro. p dolore que ex ar tactu psen
sit. horrendis uocib; asstantes petrunt. Cuib; pcon
tantib qua pcausa psallente inqetaret. cuncta
pordinē que uidebat retexuit. Et luce recentu
ad huc uulnere ñ careret. pamissione tam fessi
cui nexib; eruentabat quia sanctā inpptu erat
gaudio replebat in ceuitate. XXXII.

Xii

Aliquo quoq; tempore fr q dam q in eadē ecclā custo
dis fungebat officio. cū farū que ante altare
sci galli pendebat. pī cendendis luminarib adm
feriora deponere debuisset. i cautē funē quo
ipsa farus dependebat retraxit. Qui statim ema
nu dilapsus. paxillū cui insere erat de pariete
retraxit. Cumq; eadē farus sub nimia celeritate
solo appiasset. repente sub stitit. absq; ullo
humane retinaculo aptis in aera suspensa re
mansit. Custos igitur miraculi stupore pculsus.
allato igni lampades omes accendit. et plurimis
hoc factū cernentib; absq; pinguedinis effusione
seu diminutione lucernarū. alcius ipsā farū
qm pendere solebat retraxit. Dō itaq; laude acume
ti gtie referunt. ab omib q ad declarandā patris
eximii merita. stupendi nouitate miraculi lum
scis aptatū usib tad horā loco uenerabili de ee
non passus est.